

Kodiraje sivoće piksela

Sivoća piksela se kodira uz pomoć binarnog sustava. Ako uzmemo 1 bit, on može biti 0 ili 1 i time smo dobili dvije različite kombinacije, odnosno dvije različite sivoće. Postoje dvije razine sivoće nula postotni i stopostotni, to jest piksel s nula posto bijele i piksel sa sto posto crne boje. Tu kombinaciju nazivamo standardnom i krajnjim granicama sivoće. Ukoliko uzmemo 2 bita imamo dva na drugu, odnosno 4 kombinacije – 4 sive razine; 00, 01, 10, 11 --> 0%,33%,66%,100% (od bijele do crne). Ako uzmemo tri bita – 2 na treću odnosno 8 sivih razina. Šest bitova, dva na šest bitova, odnosno 64 sivih razina.

Potrebno je osam bitova, odnosno 128 sivih razina. Prosječan čovjek može raspoznati maksimalno 150 sivih razina što je više od 7 bitova a manje od 8 bitova. Da bi se postigla veća uгода za oko, obično se koristi osam bitova – na toliko je namješten PS.

U PS-u imamo alat u *Image adjustments > Posterize* pomoću kojeg bolje razlučujemo sive razine i bitove, odnosno biramo si koju glatkoću prijelaza sivih tonova možemo postići s kojim bitom te izabrati onu koja nam paše za određeni zadatak.

U PS-u smo izvukli sliku s prošlog predavanja i pokušavamo uz pomoć posterizacije odrediti točnost sivih razina u toj slici. Došli smo do zaključka da je slika ima 8 bitova odnosno 255 sivih razina. Druga slika koju smo uzeli je bila slika 2x2 piksela, 2 – bitna, to jest slika sa 4 sive razine.

Kako da znamo, odnosno kako da očitamo koje sive razine je određeni piksel? U PS – u imamo alatku digitalne pipete uz čiju pomoć očitavamo postotak sivoće u određenom pikselu. Rezultati očitavanja 2x2 piksela su bili: 100%, 80%, 80% i 50%.

Za usporedbu smo uzeli još jednu sliku 3x3 piksela te smo također išli očitati razinu sivoće. Rezultati su bili svi 77% što je ujedno i prosjek prve slike.

Vraćamo se opet na prvu sliku. Da bismo odredili prosječnu sivoću na nekom djelu slike, u ovom slučaju smo prosječnu sivoću tražili na ramenu sakoa, potrebno je uzeti što veću pipetu. Uzeli smo pipetu od 101x101 te smo kao prosjek dobili 40% sivoće.

Opet, nije uvijek pravilo da se uzima najveća pipeta kako bismo nešto odredili, veličina pipete se bira ovisno o vrsti očitavanja koju idemo provoditi na nekoj određenoj slici.

Sivoća na pojmu resempliranja

Uzimamo novu sliku 4x4 piksela. Odabiremo *Image size > resemple image*. Sliku smo resemplirali na 2x2 piksela i to resempliranje slike iz 4x4 na 2x2 piksela je napravljeno uz pomoć nekog algoritma.

Prije resempliranja uzimamo pipetu i očitavamo razinu sivoće na slici 4x4. U prvom redu imamo razine od 100% do 53%. Nakon resempliranja imamo od 90% do 50%.

Slika se resemplirala tako što s po četiri piksela iz prve slike prešla u po jedan piksel na drugu sliku. Taj jedan piksel u drugoj slici nastao je kao prosjek tih četiri iz prve slike. Ovisno o algoritmu kojeg izaberemo prije samog resempliranja, dobijemo različite sivoće pojedinih piksela. Nekad prvi piksel bude stopostotan, a nekad bude svega 76%.

Sve se razlikuje naravno i na kojem uređaju radimo jer svaki laptop recimo ima drugu karticu pa samim time nećemo dobiti iste rezultate. Naravno, kako ne bi došlo do pogrešaka u završnom djelu, sve se te razlike svode na jedno, isto, u procesu tiska. Tako kažemo da iz tiska izlazi gotovo „savršen proizvod”.

Rad s potencijama je ovdje vrlo važan pa tako kada se kaže da imamo 16 bitova misli se na to da imamo 216 sivih jedinica, odnosno, 65 536 sivih razina. Ukoliko počnemo od nule, s nulom sivom razinom, u ovom slučaju završavamo s 65 535. sivom razinom jer zbroj moram na kraju kod od tih 16 bitova biti 65 536.